

GAZETA ROLNICZA

Wychodzi 1 raz w tygodniu: w piątki.

Odbitka „Śląskiej Gazety Ludowej“).

Prenumerata:

W kraju rocznie 10 zł, półrocznie 5 zł,
kwartalnie 2'50 zł, numer pojedynczy 20 gr

Wydawca: Śląskie Tow. Wydawnicze w Cieszynie.

Nr. Konta w P. K. O. w Katowicach 306.901.
Redakcja i Administracja: Cieszyn, Konwiktowa 8. Telefon 214.

Cena ogłoszeń:

Wiersz garmondowy 90 gr, przy wielo-
razowym umieszczeniu zniżka.

Numer 25.

W Cieszynie, dnia 17 czerwca 1932.

Rocznik III

Na przednówku.

Nie wiadomo jeszcze, jak rychło i jakie będą żniwa, ale jedno jest pewnem: Nie będzie „kłęski urodzaju“.

Ciesz się, sanacjo!

Kłęska urodzaju, nikt przed przewrotem majowym nie uważał urodzaju za kłęskę, dopiero po maju 1926 r. zyskało to określenie prawo obywatelstwa narówni „z radością życia“, tworzenia i t. p.

Nietylko w roku bież. nie będzie kłęski urodzaju, ale dobrze będzie, jeśli zbiory wystarczą na wewnętrzną konsumpcję. Żniwa zapowiadają się mniej niż średnie.

Wprawdzie prasa sanacyjna uważa za poprawę konjunktury, nieomal za zasługę rządu podniesienie się ceny zboża i nierogacizny, ale widocznie nie dotarła do niej wiadomość o przednówku, jaki wieś przeżywa.

Gdy ludność wiejska ma trochę zboża do sprzedania, gdy na ziarnie utuczy trzodę chlewną, wówczas i zboże i trzoda taniuteńkie, nieraz za wodę się nie wraca, gdy natomiast niejedyn, bo większość musi dokupić żywności i skręca się za paszą, wówczas ceny porawiają się.

Z wiosną nadzieje rosną, w jesieni nadzieja staje się matką głupich, rolnik przekonuje się, że silny rząd jest całkiem bezsilny, gdy chodzi o cenę produktów rolnych.

Mija rok za rokiem, mijają lata za latami, a rolnictwo wciąż karmi się nadzieją, która u najcierpliwszych jest na wyczerpaniu.

Można na przednówku przycisnąć pasa, zacisnąć zęby i przetrwać, jeśli się ma nadzieję, że nadejdą żniwa, które dadzą plon, wystarczający na życie i opędzenie niezbędnych wydatków; jeśli jednak mimo najlepszych urodzajów przednowek ciągnie się latami, jeśli straci się nadzieję, że tenże się kiedyś skończy, gdy się stale żyje „na przednówku“, który nawet zasobnych gospodarzy robi gołymi, jak święci tureccy, wtedy każdy rząd, który ma poczucie odpowiedzialności za losy państwa i społeczeństwa, powinien bodaj poznać nastroje wsi, zdać sobie sprawę z tego, co też obywatele tacy myślą, czują, mówią, jak się odnoszą do rządu i państwa.

Już nieraz państwo słono zapłaciło za to, że rządzący niem bujali po obłokach, tonęli w dymach kadzielki, odgradzali się murem chińskim od naszego tłumu, głusi na jego prośby i błagania, łzy i rozpacz.

Sanacja nasza polska, rodzima, dumna jest z tego, że głos z nizin nie dochodzi na wyżyny jej królowania, sądzi, że nie potrzebuje myśleć o tem, co głupie chłopie myślą i mówią, naco się skarżą i utyskują, uważając za stado potulnych baranów, które beczą, bo taka ich natura.

Krwawe zajścia w Łapanowie.

Komunikat posłów Dra Władysława Kiernika, Jana Madejczyka i b. posła Stanisława Szczepińskiego, wydany na podstawie informacji, zebranych na miejscu bezpośrednio po zajściach.

Za „Piastem“, który wyszedł z czarną obwódką, przytaczamy komunikat posłów Kiernika, Madejczyka i Szczepińskiego w sprawie krwawych wypadków Łapanowa.

Zgodnie z urządzanym w całej Polsce obchodem „Święta Ludowego“, uzyskał Komitet zawiązany dla Łapanowa i okolicy zezwolenie starostwa w Bochni na obchód taki w dniu 1) maja b. r.

Ze względu na równoczesne obchody w innych miejscowościach powiatu bocheńskiego i sąsiednich, postanowił Komitet przetożyć obchód na dzień 5 czerwca b. r., wnosząc stosowne podanie do władz. Starosta Freindl na dwa dni przed terminem uroczystości zakazał obchodu „z powodu wybuchu szkarlatyny i podejrzenia dyfterji w rejonie łapanowskim“.

(Konf. cens. krakowskiego.)

Ludność była więc przekonana, że zakaz zostanie cofnięty. Komitet, licząc się z zakazem, zwrócił się do starostwa w Myślenicach o zezwolenie na obchód w pobliskiej gminie powiatu myślenickiego Zręczycy, na co Starostwo telefonicznie zezwoliło, jednakże dnia 4 czerwca b. r. zezwolenie cofnęło.

Ponieważ w obchodzie, jak się okazało, pragnęła wziąć udział ludność nietylko z powiatu bocheńskiego, ale także z sąsiednich stron powiatu limanowskiego i myślenickiego, przeto wiadomość o zakazie nie dotarła wszędzie i tak z tego powodu, jak ze względu na nabożeństwo, podążyła do Łapanowa.

Ściągnięta już od soboty w liczbie kilkudziesięciu policja państwowa, obsadziła na kilka kilometrów naokoło Łapanowa drogi, by uniemożliwić ludności przejście. W okolicy Trzciany kolbami i pałkami rozpedzono ludność — zaś na terenie gminy Wolica, dwa kilometry od Łapanowa, zrobiła policja użytek z broni palnej, przyczem raniono około 20 osób, z których dwie zmarły na miejscu, a jedna podczas transportowania ciężej rannych — przez przybyłe z Krakowa Pogotowie Ratunkowe.

(Konf. cens. krakowskiego.)

Już po zajściach, które miały miejsce około godziny 10 rano, nadjechali posłowie Dr. Kiernik, Madejczyk i b. poseł Szczepiński i zastali około 8—10.000 ludności zgromadzonej na placach i ulicach Łapanowa, wzburzonej i rozgoryczonej wypadkami.

Posłowie udali się na posterunek policji, gdzie znajdował się komisarz Starostwa, celem poinformowania się o zajściach, a po telefonicznej rozmowie z województwem, skierowali tłumy na rynek, gdzie do zebranych wygłosił Dr. Kiernik uspokajające przemówienie, a oddając hołd niewinnym ofiarom, wezwał zebranych do zachowania powagi i rozejścia się.

Ludność zastosowała się do wezwania i wśród pieśni: „Serdeczna Matko“ i „Jeszcze Polska nie zginęła“ — opróżniła miasteczko bez jakiegokolwiek zakłócenia porządku.

Posłowie udali się następnie do Wolicy, gdzie znajdowali się ciężej ranni, opatrywani z całym poświęceniem przez lekarzy Pogotowia Ratunkowego z Krakowa.

Wiadomości polityczne i gospodarcze.

— Z RZESZY NIEMIECKIEJ donoszą o coraz to więcej naprężonej sytuacji wewnętrznej. Kanclerz v. Papen odbył konferencję z premierami poszczególnych państw związkowych, wśród których pojawiają się dążenia separatystyczne. Cesarz Wilhelm podobno wyraźnie dąży do odzyskania tronu niemieckiego.

— Grupa REPUBLIKANÓW LEWICOWYCH WE FRANCJI, do których należał Tardieu, rozbiła się na dwie grupy z powodu różnicy zdań na temat stosunku do rządu Herriota. Tardieu utworzył nową grupę „centrum republikańskie“.

— Program nowego premiera francuskiego wyraźnie wskazuje, że POLITYKA RZĄDU FRANCUSKIEGO PRZECHYLA SIĘ NA LEWO.

— Wojewoda KOSTEK BIERNACKI ma podobno pójść w odставку.

— Donoszą o przygotowywaniu dekretu, mającym ograniczyć zakres działania adwokatów.

— „Polonia“ donosi o memorjałach posłów sanacyjnych: Kapuścińskiego, Dąbrowskiego, Witczaka i innych do władz centralnych w SPRAWIE ZNIENIENIA AUTONOMJI ŚLĄSKIEJ. Podobno w najbliższym czasie sanacja rozpocznie w tej sprawie energiczną propagandę na Śląsku.

— W Łodzi grozi wybuch STRAJKU WŁÓKIENNICZEGO.

— Z Warszawy donoszą, że 120.000 FIRM WNIOŚLO ODWOŁANIE PRZECIWKO WYMIAROWI PODATKU OBROTOWEGO z powodu niebywałego nacisku śrubby podatkowej.

— Nową USTAWĘ O ZGROMADZENIACH, którą omawiamy na innym miejscu, kraje zachodnie państwa przyjęły jako wybitne zacieśnienie dotychczasowych praw obywatelskich.

„Dyktaturę, — jak słusznie zauważa prof. Starzyński, — można milcząco tolerować o tyle, o ile ona jest spowodowana rzeczywistymi, a nie urojonemi t. zw. koniecznościami państwowemi, o ile okupuje swoje istnienie należytem sprostaniem tym koniecznościom, a potem wykaże dowodnie, że dąży gorliwie i prędko do normalizacji stosunków, a nie do ustabilizowania siebie samej; że stara się usilnie o stworzenie takiego stanu rzeczy, w którym dyktatura stałaby się zbędną. Długie jej trwanie, nie wykazujące dążenia do autolikwidacji i do przywrócenia normalnego ustroju w lepszym, poprawionem wydaniu, musi się stać ruiną władzy, t. j. anarchią, zaś anarchia jest ruiną państwa i społeczeństwa.“

Smutna, ale jakże prawdziwa przepowiednia w stosunku do naszej — sześć lat trwającej dyktatury.

J. Brodacki.

